31979L0795

22.9.1979 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 239/1

DIREKTIVA KOMISIJE

z dne 20. julija 1979

o prilagoditvi Direktive Sveta 71/127/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o vzvratnih ogledalih motornih vozil tehničnemu napredku

(79/795/EGS)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic, o homologaciji motornih in priklopnih vozil ([1]), nazadnje spremenjene z Direktivo 78/547/EGS ([2]), zlasti njenih členov 11, 12 in 13,

ob upoštevanju Direktive Sveta 71/127/EGS z dne 1. marca 1971 o približevanju zakonodaje držav članic o vzvratnih ogledalih motornih vozil ([3]),

ker je glede na pridobljene izkušnje in zadnje stanje tehnike mogoče ustrezne predpise izpopolniti tako, da bodo celovitejši, strožji in bolje prilagojeni dejanskim pogojem preskušanja;

ker Direktiva Sveta 71/127 EGS predvideva, da je treba pripraviti predpise o zunanjih vzvratnih ogledalih, katerih nastavitev je mogoča z voznikovega sedeža, takoj ko bo to omogočal tehnološki razvoj;

ker so ukrepi, predvideni v tej direktivi, skladni z mnenjem Odbora za prilagajanje direktiv tehničnemu napredku zaradi odprave tehničnih ovir pri trgovanju z motornimi vozili,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 71/127 EGS se spremeni kakor sledi:

1. Zadnji pododstavek drugega člena 3(2) se spremeni in se tako spremenjen glasi kakor sledi:

„V kolikor niso izpolnjene zahteve iz točke 2 Priloge I, ni bila dosežena skladnost s homologiranim tipom, v smislu prvega pododstavka.“

2. Sedmi člen se nadomesti z naslednjim besedilom:

„1. Od 1. februarja 1980 ne sme nobena država članica iz razlogov, ki se nanašajo na vzvratna ogledala:

(a) — zavrniti podelitve EGS-homologacije, izdaje dokumenta, navedenega v zadnji alinei člena 10(1) Direktive 70/156/EGS, ali podelitve nacionalne homologacije za določen tip motornega vozila, ali

— prepovedati začetka uporabe vozil,

če so vzvratna ogledala tega tipa vozila ali vozil skladna z določbami te direktive;

(b) — zavrniti podelitve EGS-homologacije sestavnega dela ali nacionalne homologacije za določen tip vzvratnega ogledala, če so ta vzvratna ogledala skladna z določbami te direktive, ali

([1]) UL L 42, 23.2.1970, p. 1.
([2]) UL L 168, 26.6.1978, p. 39.
([3]) UL L 68, 22.3.1971, p. 1.

— prepovedati dajanje v promet vzvratnih ogledal, ki so označena z oznako EGS-homologacije, določeno v tej direktivi.

2. Od 1. oktobra 1981 država članica:

(a) — ne sme izdati dokumenta, navedenega v zadnji alinei člena 10(1) Direktive 70/156/EGS za tip vozila, katerega vzvratna ogledala niso v skladu z določbami te direktive,

— lahko zavrne podelitev nacionalne homologacije za tip vozila, katerega vzvratna ogledala niso v skladu z določbami te direktive;

(b) — ne sme podeliti EGS-homologacije sestavnega dela za tip vzvratnega ogledala, če le-to ni v skladu z določbami te direktive,

— lahko zavrne podelitev nacionalne homologacije sestavnega dela za tip vzvratnega ogledala, če le-to ni v skladu z določbami te direktive.

3. Od 1. oktobra 1984 države članice:

— lahko prepovedo začetek uporabe vozil, katerih vzvratna ogledala niso v skladu z določbami te direktive,

— lahko prepovedo dajanje v promet vzvratnih ogledal, ki nimajo oznake EGS-homologacije sestavnega dela, določene s to direktivo.“

3. Priloge I, II in III se nadomestijo s Prilogami I, II, III in IV k tej direktivi.

Člen 2

Države članice sprejmejo predpise, potrebne zaradi uskladitve s to direktivo najkasneje do 1. februarja 1980. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 3

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. julija 1979

Za Komisijo

Etienne DAVIGNON

Član Komisije

PRILOGA I

1. POMEN IZRAZOV

1.1 Izraz „vzvratno ogledalo“ pomeni vsakršno napravo, namenjeno temu, da v okviru vidnega polja, določenega v točki 3.4, omogoča jasen pogled nazaj, z izjemo zapletenih optičnih sistemov, kot so n.pr. periskopi.

1.2 Izraz „notranje vzvratno ogledalo“ pomeni napravo, opredeljeno v točki 1.1, ki jo je mogoče namestiti v vozilu v prostoru za potnike.

1.3 Izraz „zunanje vzvratno ogledalo“ pomeni napravo, opredeljeno v točki 1.1, ki je lahko pritrjena na zunanji površini vozila.

1.4 Izraz „dodatno vzvratno ogledalo“ pomeni vzvratno ogledalo, ki je drugačno od vrste naprave, opredeljene v točki 1.1, in je lahko pritrjeno tako na notranji kot zunanji strani vozila, pod pogojem, da ustreza določbam točke 2, razen 2.1.1, 2.2 in 2.3.4.

1.5 Izraz „tip vzvratnega ogledala“ pomeni naprave, ki se ne razlikujejo glede naslednjih bistvenih značilnosti:

1.5.1 dimenzij in premera zakrivljenosti zrcalne površine vzvratnega ogledala:

1.5.2 zgradbe, oblike ali materialov, iz katerih so izdelane, vključno s povezavo s karoserijo.

1.6 Izraz „razred vzvratnih ogledal“ pomeni vse naprave, ki imajo eno ali več skupnih značilnosti ali funkcij. Notranja vzvratna ogledala so uvrščena v razred I. Dodatna notranja vzvratna ogledala so uvrščena v razred Is

Zunanja vzvratna ogledala so uvrščena v razreda II in III.

Dodatna zunanja vzvratna ogledala so uvrščena v razreda IIs in IIIs.

1.7 Izraz „r“ pomeni povprečje polmerov zakrivljenosti, izmerjenih na zrcalni površini v skladu z načinom, opredeljenim v točki 2 Dodatka 1 k tej Prilogi.

1.8 Izraz „glavni polmeri zakrivljenosti na neki točki zrcalne površine (r_i)“ pomeni vrednosti, ugotovljene z napravo, opredeljeno v Dodatku 1, izmerjene na loku zrcalne površine, ki poteka skozi središče ogledala vzporedno s segmentom b, kot je opredeljewno v točki 2.2.2.1, in na loku, ki je pravokoten na ta segment.

1.9 Izraz „polmer zakrivljenosti na neki točki zrcalne površine (r_p)“ pomeni aritmetično povprečje glavnih polmerov zakrivljenosti r_i in r „$_i$“ to je:

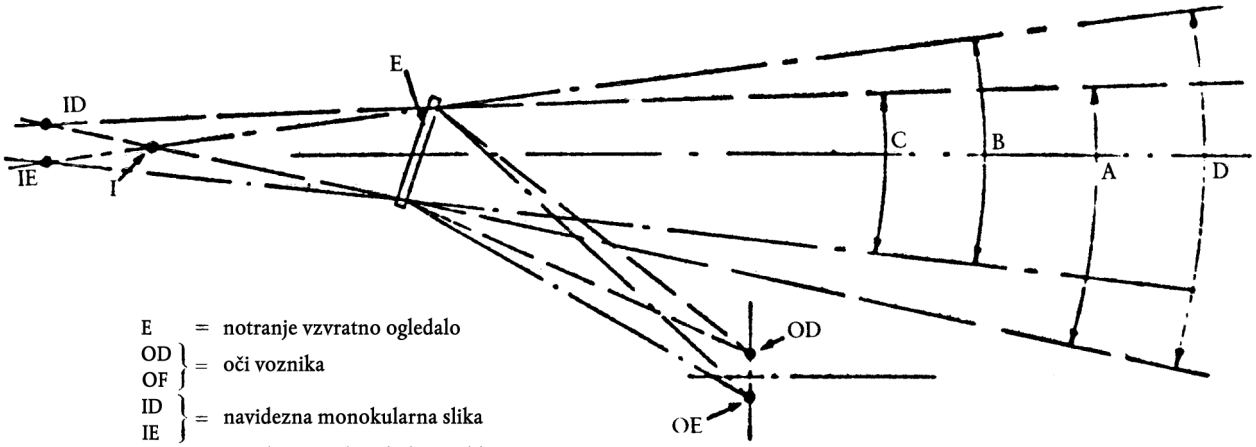
$$r_p = \frac{r_i + r'_i}{2}$$

1.10 Izraz „središče ogledala“ pomeni osrednjo točko vidnega dela zrcalne površine.

1.11 Izraz „polmer zakrivljenosti sestavnih delov vzvratnega ogledala“ pomeni polmer „c“ loka kroga, ki se najbolj približa ukrivljeni obliki zadevnega dela ogledala.

1.12 Izraz „voznikovi očesni točki“ pomeni dve točki, ki sta 65 mm narazen in 635 mm nad točko R vozniškega sedeža, kot je opredeljeno v Prilogi IV. Premica, ki povezuje ti točki, poteka pravokotno na navpično vzdolžno srednjo ravnino vozila. Središče segmenta, ki povezuje obe očesni točki, je v navpični vzdolžni ravnini, ki mora potekati skozi središče vozniškega sedeža, kot ga je določil proizvajalec.

1.13 Izraz „ambinokularna vidnost“ pomeni celotno vidno polje, ki se doseže z medsebojnim prekrivanjem monokularnih polj tako desnega kot levega očesa (glej shemo spodaj).



E = notranje vzvratno ogledalo
OD, OF = oči voznika
ID, IE = navidezna monokularna slika
I = navidezna ambinokularna slika
A = kot vidnosti levega očesa
B = kot vidnosti desnega očesa
C = binokularni kot vidnosti
D = ambinokularni kot vidnosti

1.14 Izraz „tip vozila glede na vzvratna ogledala“ pomeni motorna vozila, ki so enaka glede na naslednje bistvene značilnosti:

1.14.1 zunanje oblike karoserije, ki zmanjšujejo vidno polje;

1.14.2 koordinate točke R;

1.14.3 predpisana mesta namestitve in tipe vzvratnih ogledal.

1.15 Izraz „vozila kategorij M_1, M_2, M_3, N_1, N_2 in N_3“ pomeni kategorije vozil, kot so opredeljena v Prilogi I k Direktivi 70/156/EGS.

2. DOLOČBE O EGS-HOMOLOGACIJI SESTAVNEGA DELA ZA VZVRATNA OGLEDALA

2.1 **Splošne zahteve**

2.1.1 Vsa vzvratna ogledala morajo biti nastavljiva.

2.1.2 Rob zrcalne površine mora biti obdan z zaščitnim ohišjem (držalo, itd.), ki mora imeti na svojem obodu v vseh točkah in v vseh smereh vrednost „c“ večjo ali enako 2,5 mm. Če zrcalna površina štrli prek zaščitnega ohišja, ne sme biti polmer zakrivljenosti „c“ na robu tega štrlečega dela manjši od 2,5 mm, zrcalna površina pa se mora vrniti v ohišje pod vplivom sile 50 N, ki prijema na najbolj izpostavljenem delu glede na zaščitno ohišje, v vodoravni smeri, približno vzporedno z vzdolžno srednjo ravnino vozila.

2.1.3 Po vgradnji vzvratnega ogledala na ravno površino morajo vsi deli, ne glede na lego nastavitve ogledala, vključno z deli, ki ostanejo pritrjeni na podstavek po preskusu iz točke 2.4.2, ki se jih je v statičnih pogojih mogoče dotakniti s kroglo premera 165 mm pri notranjih vzvratnih ogledalih oziroma premera 100 mm pri zunanjih vzvratnih ogledalih, imeti polmer zaobljenosti „c“ najmanj 2,5 mm.

2.1.3.1 Robovi pritrdilnih lukenj in drugih poglobitev, katerih premer ali najdaljša diagonala znaša manj kot 12 mm, lahko odstopajo od zahtev glede polmera iz točke 2.1.3, če so posneti.

2.1.4 Nosilec vzvratnega ogledala mora biti konstruiran tako, da gre obod valja s polmerom 50 mm, ki ima svojo os v osi ali v eni izmed osi, okrog katere se vzvratno ogledalo preklopi v smeri morebitnega udarca, vsaj delno skozi tisti del površine, na katero je nosilec vzvratnega ogledala pritrjen.

2.1.5 Deli zunanjih vzvratnih ogledal, ki so izdelani iz materiala, katerega trdota po Shore A ni večja kot 60, so izvzeti iz zahtev točk 2.1.2 in 2.1.3.

2.1.6 V primeru, da so deli notranjih vzvratnih ogledal, ki spadajo pod določbe točk 2.1.2 in 2.1.3, izdelani iz materiala s trdoto manjšo kot 50 Shore A, in vgrajeni na togo ogrodje, se zahteve iz teh dveh točk nanašajo samo na ogrodje.

2.2 **Mere**

2.2.1 *Notranja vzvratna ogledala* (razred I)

Mere zrcalnih površin morajo biti takšne, da omogočajo, da se na zrcalni površini vriše pravokotnik, pri katerem dolžina ene stranice znaša 4 cm, druge stranice pa „a“ cm, kjer je

$$a = 15 \text{ cm} \times \frac{1}{1 + \frac{1\,000}{r}}$$

2.2.2 *Zunanja vzvratna ogledala* (razreda II in III)

2.2.2.1 Mere zrcalne površine morajo biti takšne, da je na njej mogoče vrisati:

— pravokotnik višine 4 cm z dolžino osnovne stranice „a“ cm;

— segment, vzporeden z višino pravokotnika in katerega dolžina je „b“ cm.

2.2.2.2 V naslednji tabeli so podane najmanjše vrednosti „a“ in „b“:

Razred vzvratnega ogledala	Kategorije vozil, za katere so vzvratna ogledala namenjena	a	b
II	M_2, M_3, N_2 in N_3	$\frac{17}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	20
III	M_1 in N_1	$\frac{13}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	7

2.3 **Zrcalna površina in koeficienti odbojnosti svetlobe**

2.3.1 Zrcalna površina vzvratnega ogledala mora biti bodisi ravna ali pa kroglasto izbočena.

2.3.2 *Razlike med polmeri ukrivljenosti*

2.3.2.1 Razlika med r_i ali r'_i in r_p v vsaki referenčni točki ne sme biti večja kot 0,15 r.

2.3.2.2 Razlika med polmeri ukrivljenosti (r_{p1}, r_{p2} in r_{p3}) in r ne sme biti večja kot 0,15 r.

2.3.2.3 Če je r ≥ 3 000 mm, se vrednost 0,15 r iz točk 2.3.2.1 in 2.3.2.2 nadomesti z vrednostjo 0,25 r.

2.3.3 Vrednost „r“ ne sme biti manjša kot:

— 1800 mm za vzvratna ogledala razreda II,

— 1200 mm za vzvratna ogledala razredov I in III.

2.3.4 Vrednost normalnega koeficienta odbojnosti, določenega po postopku, opisanem v Dodatku 2 k tej prilogi, ne sme biti manjša od 40%.

Pri zrcalnih površinah z dvema nastavitvama („dan“ in „noč“) morajo biti pri nastavitvi „dan“ razpoznavne barve prometnih znakov. Normalen koeficient odbojnosti pri nastavitvi „noč“ mora biti najmanj 4%.

2.3.5 Zrcalna površina mora pri normalni uporabi tudi po daljšem izpostavljanju slabim vremenskim pogojem obdržati značilnosti določene v točki 2.3.4.

2.4 **Preskusi**

2.4.1 Reakcijo vzvratnih ogledal na udarec in upogib ohišja, pritrjenega na nosilec je treba preskusiti, kakor je to opisano v točkah 2.4.2 in 2.4.3.

2.4.1.1 Pri vseh zunanjih vzvratnih ogledalih razredov II ali IIs, katerih noben del, ne glede na nastavitev ogledala, ni oddaljen od tal manj kot 2 m pri največji tehnično dovoljeni masi vozila, ni potrebno opraviti preskusa, predvidenega v točki 2.4.2.

V takih primerih mora proizvajalec priložiti opis, iz katerega je razvidno, da mora biti vzvratno ogledalo pritrjeno tako, da noben od njegovih delov v vseh možnih legah nastavitve ni oddaljen od tal manj kot 2 m pri obremenitvi vozila, ki ustreza njegovi največji tehnično dovoljeni masi.

Pri uporabi tega izvzetja je treba držalo neizbrisno označiti s simbolom 2 m v certifikatu o homologaciji pa uvesti ustrezno opombo.

2.4.2 *Udarni preskus*

2.4.2.1 Opis preskusne naprave.

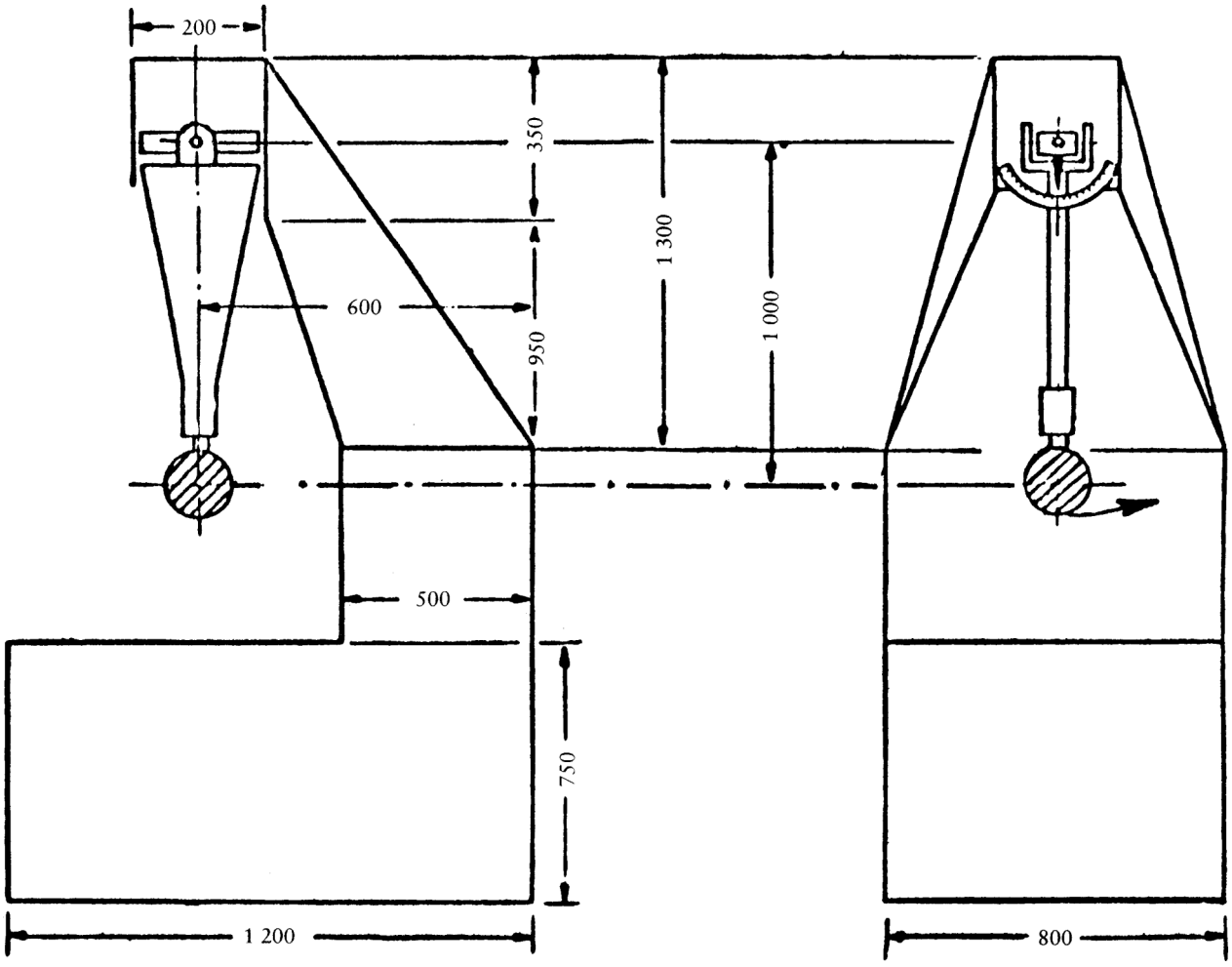
2.4.2.1.1 Preskusna naprava sestoji iz nihala, ki lahko niha okrog dveh medsebojno pravokotnih vodoravnih osi, od katerih ena poteka pravokotno na ravnino, po kateri poteka pot nihala.

Konec nihala tvori udarno glavo v obliki toge krogle premera 165 ± 1 mm, ki je obložena s 5 mm plastjo iz gume s trdoto 50 Shore A.

Merilna naprava omogoča meritev največjega odklona kraka nihala v ravnini njegove poti.

Na konstrukcijo nihala togo pritrjena podlaga služi za namestitev vzorcev skladno z zahtevami preskusa na udarec, opredeljenimi v točki 2.4.2.2.6.

Na sliki 1 so prikazane mere preskusne naprave in zahteve za njeno izdelavo.



Slika 1

2.4.2.1.2 Središče udarca nihala sovpada s središčem krogle, ki tvori kladivo. Njegova oddaljenost „l“ od vrtilne osi nihala v ravnini poti nihala znaša 1 m ± 5 mm. Reducirana masa nihala je m_o = 6,8 ± 0,05 kg (razmerje med „m_0“ in skupno maso nihala „m“ ter oddaljenostjo „d“ med težiščem nihala in njegovo vrtilno osjo je izraženo z enačbo: $m_o = m \frac{d}{l}$).

2.4.2.2 Opis preskusa.

2.4.2.2.1 Vzvratno ogledalo je treba pritrditi na podlago po postopku, kot ga je priporočil proizvajalec ogledala oziroma vozila.

2.4.2.2.2 Namestitev vzvratnega ogledala za preskus

2.4.2.2.2.1 Vzvratna ogledala je treba na preskusni napravi namestiti tako, da sta vodoravna in navpična os v podobni legi, kot pri vzvratnem ogledalu, ki je vgrajeno na vozilu skladno z navodili vložnika.

2.4.2.2.2.2 Če je vzvratno ogledalo nastavljivo glede na podlago, je treba pri preskusu izbrati tisto lego znotraj področja, ki ga je navedel vložnik, pri kateri je možnost izogibanja delovanju nihala najmanjša.

2.4.2.2.2.3 Če je vzvratno ogledalo nastavljivo glede na podlago, je treba izbrati nastavitev, kjer je oddaljenost med ohišjem in podlago najmanjša.

2.4.2.2.2.4 Če je zrcalna površina nastavljiva znotraj ohišja, jo je treba nastaviti tako, da njen zgornji rob, ki je najbolj oddaljen od vozila, najbolj izstopa glede na ohišje.

2.4.2.2.3 Razen pri preskusu 2 za notranja vzvratna ogledala (glej točko 2.4.2.2.6.1), ko je nihalo v navpični legi, morata vodoravna in vzdolžna navpična ravnina, ki potekata skozi središče udarne glave, potekati skozi središče zrcalne površine, kot je določeno v točki 1.10. Vzdolžna smer nihanja nihala mora biti vzporedna z vzdolžno srednjo ravnino vozila.

2.4.2.2.4 Če pri pogojih nastavitve, določenih v točkah 2.4.2.2.1 in 2.4.2.2.2 deli vzvratnega ogledala omejujejo ponovno dviganje udarne glave, je treba točko udarca premakniti v smeri, ki je pravokotna glede na zadevno vrtilno os.

Ta premik ne sme biti večji, kot je nujno potrebno za izvedbo preskusa; omejen pa je tako, da:

— se bodisi krogla, ki omejuje udarno glavo, vsaj dotika valja, opisanega v točki 2.1.4,

— ali pa je stična točka z udarno glavo odmaknjena vsaj 10 mm od roba zrcalne površine.

2.4.2.2.5 Preskus poteka tako, da udarna glava prosto zaniha z višine, ki ustreza kotu nihala 60° glede na navpičnico, tako, da udarna glava trči ob vzvratno ogledalo v trenutku, ko nihalo pride v navpično lego.

2.4.2.2.6 Udarni preskus vzvratnih ogledal se opravlja pod naslednjimi pogoji:

2.4.2.2.6.1 Notranja vzvratna ogledala

— 1: Točke udarca morajo ustrezati zahtevam točke 2.4.2.2.3. Udarec mora biti tak, da udarna glava trči ob vzvratno ogledalo na strani zrcalne površine.

— 2: Točka udarca je na robu zaščitnega ohišja tako, da udarec z ravnino zrcalne površine tvori kot 45° in se nahaja na vodoravni ravnini, ki poteka skozi središče te površine. Udarec mora zadeti zrcalno površino.

2.4.2.2.6.2 Zunanja vzvratna ogledala

— 1: Točka udarca mora biti kot je določeno v točki 2.4.2.2.3 oziroma 2.4.2.2.4. Udarec mora biti tak, da udarna glava trči ob vzvratno ogledalo na zrcalni površini.

— 2: Točka udarca mora biti kot je določeno v točki 2.4.2.2.3 oziroma 2.4.2.2.4. Udarec mora biti tak, da udarna glava trči ob vzvratno ogledalo na nasprotni strani od zrcalne površine.

2.4.3 *Upogibni preskus zaščitnega ohišja, pritrjenega na nosilec*

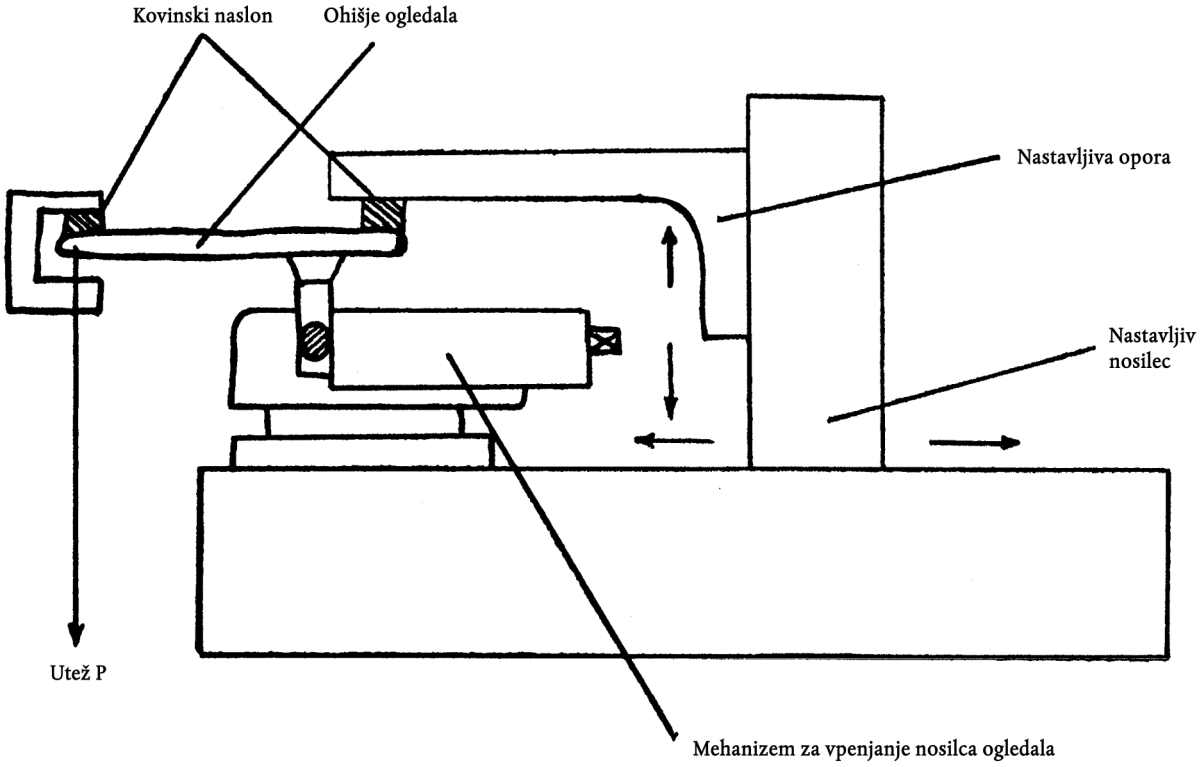
2.4.3.1 Opis preskusa

Zaščitno ohišje je treba namestiti vodoravno v napravo tako, da se elementi za nastavitev nosilca lahko trdno pritrdijo. Rob ohišja, ki je najbližji pritrdišču nosilca je treba v smeri največje mere ohišja blokirati s togim naslonom širine 15 mm, ki prekriva celotno širino ohišja.

Na drugem koncu se na ohišje postavi naslon, ki je enak opisanemu, tako, da se na njega lahko deluje s predpisano obremenitvijo (Slika 2).

Tisti del ohišja, ki se nahaja nasproti dela, na katerega delujemo s silo, se lahko tudi pritrdi, namesto da bi bil blokiran, kot kaže slika 2.

Primer naprave za upogibni preskus nosilcev vzvratnega ogledala



Slika 2

2.4.3.2 Preskusna obremenitev je 25 kg. Čas delovanja obremenitve je ena minuta.

2.5 **Rezultati preskusa**

2.5.1 Pri preskusih, opredeljenih v točki 2.4.2, mora nihalo po trčenju nadaljevati nihaj tako, da projekcija lege nihalne ročice v ravnini nihanja tvori z navpičnico kot najmanj 20°.

Kot je treba meriti s točnostjo ± 1°.

Ta zahteva se ne nanaša na vzvratna ogledala, pritrjena na vetrobranskem steklu, za katera velja po preskusu zahteva, določena v točki 2.5.2.

2.5.2 Če se nosilec vzvratnega ogledala, pritrjenega na vetrobransko steklo, med preskusom skladno s točko 2.4.2 zlomi, preostali del nosilca ne sme štrleti iz podlage več kot 1 cm in oblika, ki ostane po preskusu, mora ustrezati pogojem, določenim v točki 2.1.3.

2.5.3 Zrcalo se med preskusi po točkah 2.4.2 in 2.4.3 ne sme zdrobiti. Vendar je lom zrcala dovoljen, če je izpolnjen eden izmed naslednjih pogojev:

2.5.3.1 koščki stekla še vedno ostanejo na podlagi ohišja ali na površini, ki je trdno pritrjena na ohišje; delno odstopanje stekla od podlage je dovoljeno, če ni večje od 2,5 mm na vsaki strani razpoke. V točki trčenja je dovoljeno, da majhni drobci odpadejo s površine stekla;

2.5.3.2 zrcalna površina je iz varnostnega stekla.

2.6 **Pogoji za podelitev EGS-homologacije sestavnega dela in oznake**

2.6.1 *Vloga za podelitev EGS-homologacije sestavnega dela*

2.6.1.1 Vlogo za podelitev EGS-homologacije sestavnega dela za določen tip vzvratnega ogledala mora vložiti imetnik znamke ali tovarniškega imena oziroma njegov pooblaščeni zastopnik.

2.6.1.2 Vlogi za vsak tip vzvratnega ogledala je treba priložiti naslednje dokumente:

2.6.1.2.1 tehnični opis, ki opredeljuje zlasti tip vozila, za katero je vzvratno ogledalo namenjeno;

2.6.1.2.2 dovolj podrobne risbe za identifikacijo vzvratnega ogledala vključno z navodili za vgradnjo: na risbah je treba prikazati predloženo namestitev oznake EGS-homologacije sestavnega dela;

2.6.1.2.3 štiri vzvratna ogledala: tri za uporabo pri preskusih in eno, ki ostane v laboratoriju zaradi morebitnih dodatnih preiskav, ki se morda pozneje izkažejo za potrebne. Na izrecno zahtevo laboratorija se lahko zahtevajo dodatni vzorci.

2.6.2 *Oznaka EGS-homologacije sestavnega dela*

2.6.2.1 Oznaka EGS-homologacije sestavnega dela sestoji iz pravokotnika, ki obdaja malo črko „e“, ki ji sledi črkovna ali številčna oznaka države članice, ki je podelila homologacijo sestavnega dela:

1 za Nemčijo,

2 za Francijo,

3 za Italijo,

4 za Nizozemsko,

6 za Belgijo,

11 za Združeno kraljestvo,

13 za Luksemburg,

18 za Dansko,

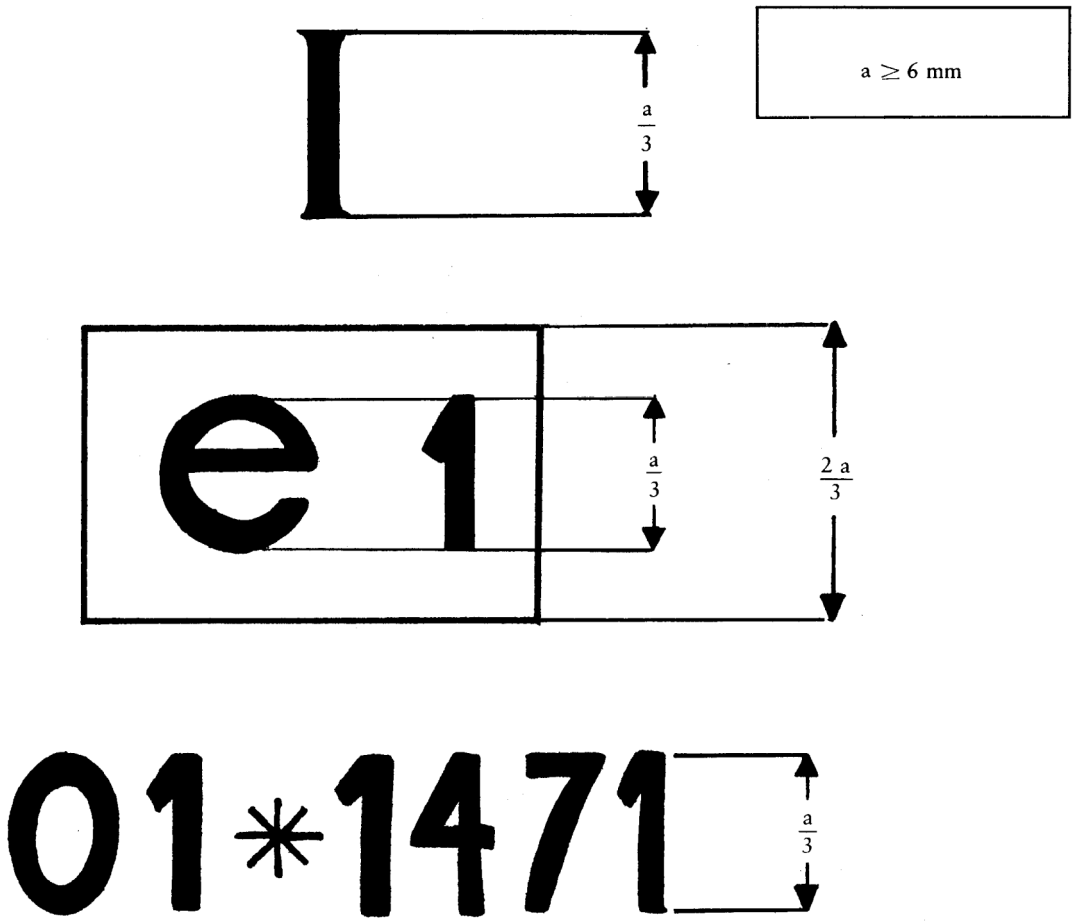
IRL za Irsko.

Oznaka mora vsebovati tudi številko EGS-homologacije sestavnega dela, postavljeno v bližini pravokotnika.

Ta številka vsebuje številko homologacije sestavnega dela, ki je razvidna iz certifikata, izdanega za ta tip (glej Prilogo II), pred to številko pa sta dve številki, ki označujeta zaporedno številko zadnje spremembe Direktive Sveta 71/127/EGS, veljavne na dan podelitve EGS-homologacije sestavnega dela. Zaporedna številka spremembe in številka homologacije sestavnega dela, ki je prikazana na certifikatu, sta med seboj ločeni z zvezdico. Za to direktivo je zaporedna številka 01.

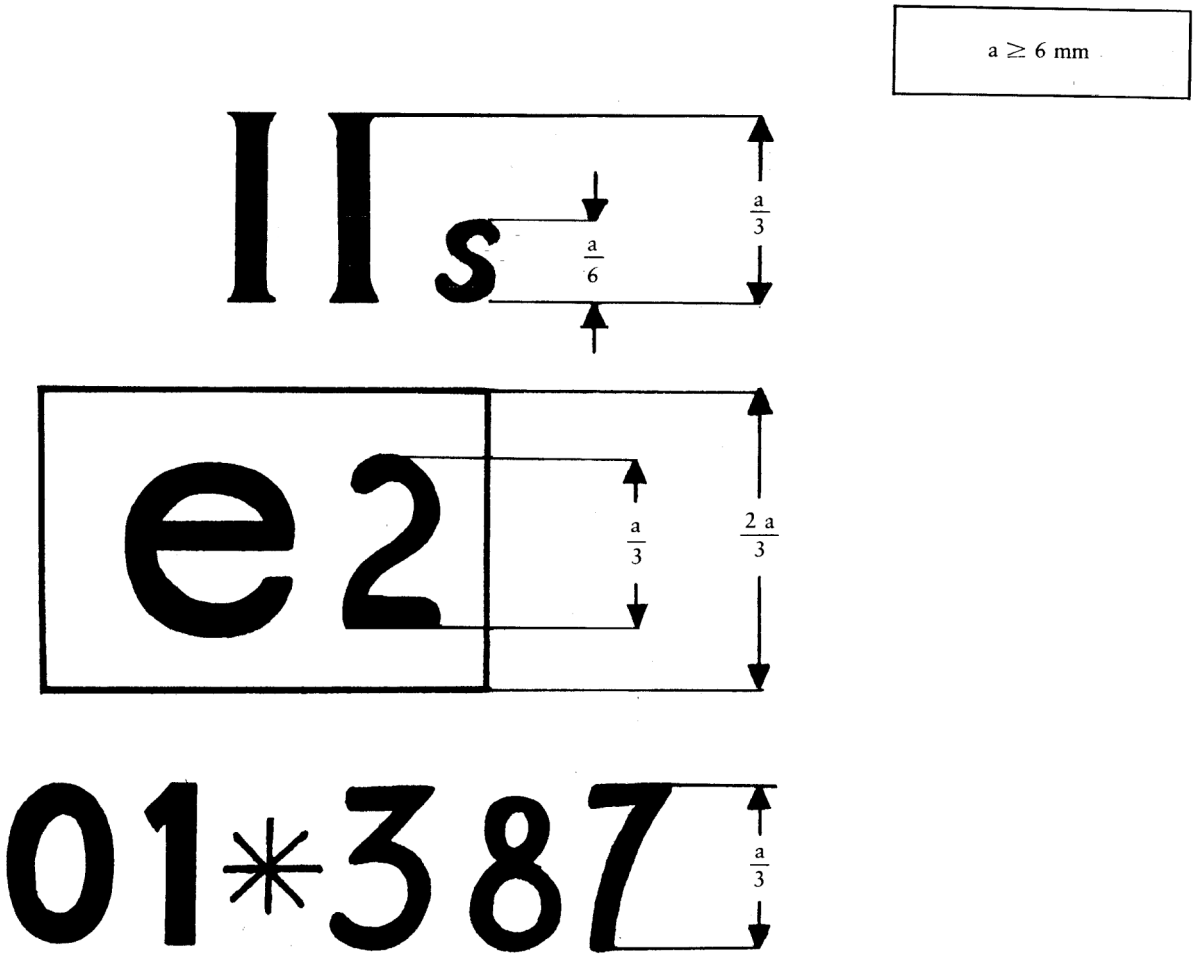
2.6.2.2 Zgoraj omenjena homologacijska oznaka (simbol in številka) je neizbrisno vtisnjena na enem od bistvenih delov vzvratnega ogledala in mora biti dobro vidna tudi po vgradnji vzvratnega ogledala na vozilo.

Vzorci EGS-homologacijske oznake sestavnega dela [1]



Vzvratno ogledalo, na katerem se nahaja zgornja oznaka EGS-homologacije sestavnega dela je ogledalo razreda I (notranje ogledalo), ki je bilo homologirano v Nemčiji (e1) pod številko 01*1471.

[1] Številke v vzorcu so navedene zgolj primeroma.



Vzvratno ogledalo, na katerem se nahaja zgornja oznaka EGS-homologacije sestavnega dela je ogledalo razreda IIs (dodatno zunanje vzvratno ogledalo), ki je bilo homologirano v Franciji (e2) pod številko 01*387.

3. ZAHTEVE ZA VGRADNJO VZVRATNIH OGLEDAL NA VOZILA

3.1. **Splošno**

3.1.1 Vzvratna ogledala morajo biti pritrjena na vozilo na tak način, da se z njihovim premikanjem izmerjeno vidno polje bistveno ne spremeni, prav tako ne smejo vibrirati v takem obsegu, da bi si voznik utegnil napačno razlagati deformirano sliko.

3.1.1.1 Pogoje, določene v točki 3.1.1, je treba upoštevati, kadar se vozilo premika s hitrostjo do 80% svoje največje konstrukcijsko določene hitrosti, ki pa ne sme preseči 150 km/h.

3.1.2 Zunanja vzvratna ogledala, vgrajena na vozila kategorije M_2, M_3, N_2 in N_3, morajo biti ogledala razreda II, ogledala, ki so vgrajena na vozila kategorij M_1 in N_1, pa ogledala razreda II ali III.

3.2 **Število ogledal in mesto vgradnje**

3.2.1 Vzvratna ogledala morajo biti tako nameščena, da ima voznik, ki sedi na vozniškem sedežu v normalni vozniški drži, jasen pogled na cesto za sabo.

3.2.2 Vsa vozila kategorij M_1 in N_1 morajo biti opremljena tako z notranjim kot zunanjim vzvratnim ogledalom. Le-to mora biti nameščeno na levi strani vozila v državah članicah s pravilom vožnje po desni strani ceste, in na desni strani vozila v državah članicah s pravilom vožnje po levi strani ceste.

3.2.2.1 Če notranje vzvratno ogledalo ne ustreza zahtevam, določenim v točki 3.4.2, je treba na vozilo vgraditi dodatno vzvratno ogledalo. Le-tega je treba v državah članicah s pravilom vožnje po desni strani ceste namestiti na desni strani vozila, v državah članicah s pravilom vožnje po levi strani ceste pa na levi strani vozila.

3.2.2.2 Če notranje vzvratno ogledalo ne omogoča nikakršnega pogleda nazaj, vgradnja takega ogledala ni obvezna.

3.2.3 Vsa vozila kategorij M_2, M_3, N_2 in N_3 morajo biti opremljena z dvema zunanjima vzvratnima ogledaloma, pri čemer je po eno na vsaki strani vozila.

3.2.4 Zunanja vzvratna ogledala morajo biti vidna skozi stranska okna ali skozi del vetrobranskega stekla, ki ga otira brisalec. Ta določba ne velja za zunanja vzvratna ogledala, nameščena na desni strani vozil kategorij M_2 in M_3 v državah članicah s pravilom vožnje po desni strani ceste, in na levi strani vozil istih kategorij v državah članicah s pravilom vožnje po levi strani ceste.

3.2.5 Pri vozilih, pri katerih se meritve vidnega polja opravljajo ko je vozilo v obliki šasije s kabino, mora proizvajalec navesti najmanjšo in največjo širino nadgradnje in jo po potrebi simulirati s profili. Vse preskušane konfiguracije vozil in ogledal je treba prikazati na certifikatu o EGS-homologaciji vozila glede na vgradnjo vzvratnih ogledal.

3.2.6 „Dvoploskovno“ ali „dvojno“ ogledalo ni dopustno, če sta za izpolnjevanje zahtev glede vidnega polja potrebni obe ploskvi. Takšno ogledalo je sprejemljivo, če glavno ogledalo izpolnjuje vse pogoje za ogledalo razreda II ali III. Pomožno ogledalo se upošteva pri določanju višine od tal in izbočenosti v skladu s točko 3.2.10. Tudi rob pomožnega ogledala mora ustrezati pogojem, določenim v točki 2.1.2.

3.2.7 Predpisano zunanje vzvratno ogledalo na voznikovi strani vozila mora biti tako nameščeno, da se med navpično vzdolžno srednjo ravnino vozila in navpično ploskvijo, ki gre skozi središče vzvratnega ogledala in skozi središče 65 mm dolge premice, ki povezuje obe voznikovi očesni točki, ustvari kot, ki znaša največ 55 ^{0}.

3.2.8 Vzvratna ogledala ne smejo štrleti čez zunanji rob nadgradnje vozila bolj, kot je potrebno, da so izpolnjene zahteve glede vidnih polj, določene v točki 3.4.

3.2.9 Če je spodnji rob zunanjega vzvratnega ogledala manj kot 2 m visoko od tal pri obremenjenem vozilu, to vzvratno ogledalo ne sme štrleti več kot 0,20 m čez celotno širino vozila, izmerjeno brez vzvratnih ogledal.

3.2.10 Skladno z zahtevami, določenimi v točkah 3.2.8. in 3.2.9, lahko vzvratna ogledala štrlijo preko največje dovoljene širine vozil.

3.3 **Nastavitev**

3.3.1 Vozniku mora biti mogoče nastaviti notranje vzvratno ogledalo pri normalni drži pri vožnji.

3.3.2 Nastavitev zunanjega vzvratnega ogledala, ki je pritrjeno na voznikovi strani mora biti mogoča iz notranjosti vozila skozi odprto okno pri zaprtih vratih. Blokiranje ogledala v določeni legi se lahko opravi od zunaj.

3.3.3 Zahteve točke 3.3.2 se ne nanašajo na zunanja vzvratna ogledala, ki se po premiku iz nastavljene lege lahko brez nastavljanja vrnejo v prejšnjo lego.

3.4 **Vidna polja**

3.4.1 *Splošno*

Spodaj opredeljena vidna polja veljajo za ambiokularen pogled, pri čemer so oči v „očesnih točkah voznika“, kot je opredeljeno v točki 1.12 zgoraj. Vidna polja je treba določiti, ko je vozilo v stanju pripravljenem za vožnjo, kot je opredeljeno v točki 2.6 Priloge I k Direktivi 70/156/EGS in prevaža še enega potnika 75 kg ± 1% na prednjem sedežu. Vidna polja morajo biti vzpostavljena skozi okna, katerih faktor prepuščanja svetlobe, izmerjeno pravokotno na površino, znaša najmanj 70%.

3.4.2 *Notranje vzvratno ogledalo*

Vidno polje mora omogočati vozniku, da vidi najmanj 20 m širok, raven, vodoraven del ceste, ki je s središčem v vzdolžni srednje navpični ravnini vozila, in se razteza od točke, ki je 60 m za voznikovimi očesnimi točkami (slika 3), do obzorja.

3.4.2.1 Dopustno je, da je vidno polje zoženo zaradi naslonov za glavo in takih naprav, kot so ščitniki proti soncu**,** brisalci na zadnjem vetrobranu in grelni elementi, pod pogojem, da ne prekrijejo več kot 15% predpisanega vidnega polja, ko je le to projicirano na navpično ravnino pravokotno na vzdolžno srednjo ravnino vozila.

3.4.3 *Levo zunanje vzvratno ogledalo za vozila, ki vozijo po desni strani ceste in desno zunanje vzvratno ogledalo za vozila, ki vozijo po levi strani ceste.*

3.4.3.1 Vidno polje mora omogočati vozniku, da vidi najmanj 2,50 m širok, raven, vodoravni del ceste, ki je na desni strani (velja za vozila, ki vozijo po desni strani), ali na levi strani (velja za vozila, ki vozijo po levi strani) omejen z ravnino, ki je vzporedna s srednjo vzdolžno navpično ravnino vozila in poteka skozi najbolj oddaljeno točko vozila na levi strani (velja za vozila, ki vozijo po desni strani) ali na desni strani (velja za vozila, ki vozijo po levi strani), in se razteza od točke, ki je 10 m za voznikovima očesnima točkama, do obzorja (slika 4).

3.4.4 *Desno zunanje vzvratno ogledalo za vozila, ki vozijo po desni strani ceste in levo zunanje vzvratno ogledalo za vozila, ki vozijo po levi strani ceste.*

3.4.4.1 Vidno polje mora omogočati vozniku, da vidi najmanj 3,50 m širok, raven, vodoravni del ceste, ki je na levi strani (velja za vozila, ki vozijo po desni strani) ali na desni strani (velja za vozila, ki vozijo po levi strani) omejen z ravnino, ki je vzporedna s srednjo vzdolžno navpično ravnino vozila in poteka skozi najbolj oddaljeno točko vozila na desni strani (velja za vozila, ki vozijo po desni strani) ali na levi strani (velja za vozila, ki vozijo po levi strani), in se razteza od točke, ki je 30 m za voznikovima očesnima točkama, do obzorja.

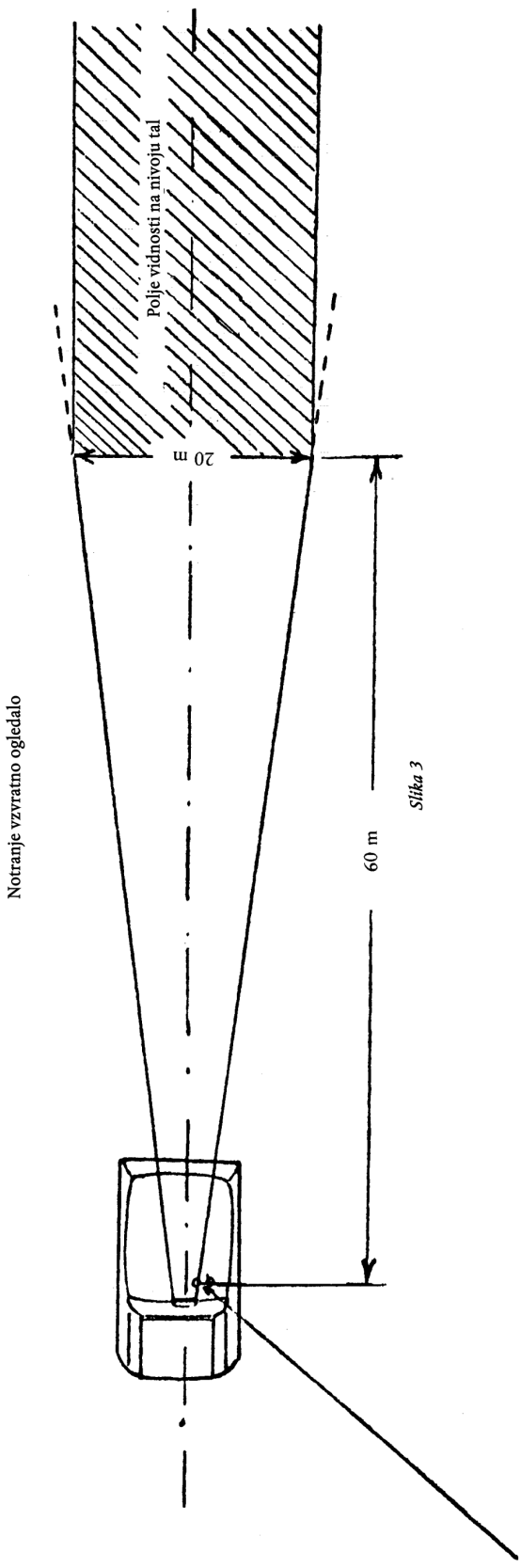
3.4.4.2 Poleg tega mora biti cesta za voznika vidna v pasu, ki je širok nad 0,75 m, od točke, ki je 4 m za navpično ploskvijo, ki gre skozi voznikovi očesni točki (slika 4).

3.4.5 *Ovire*

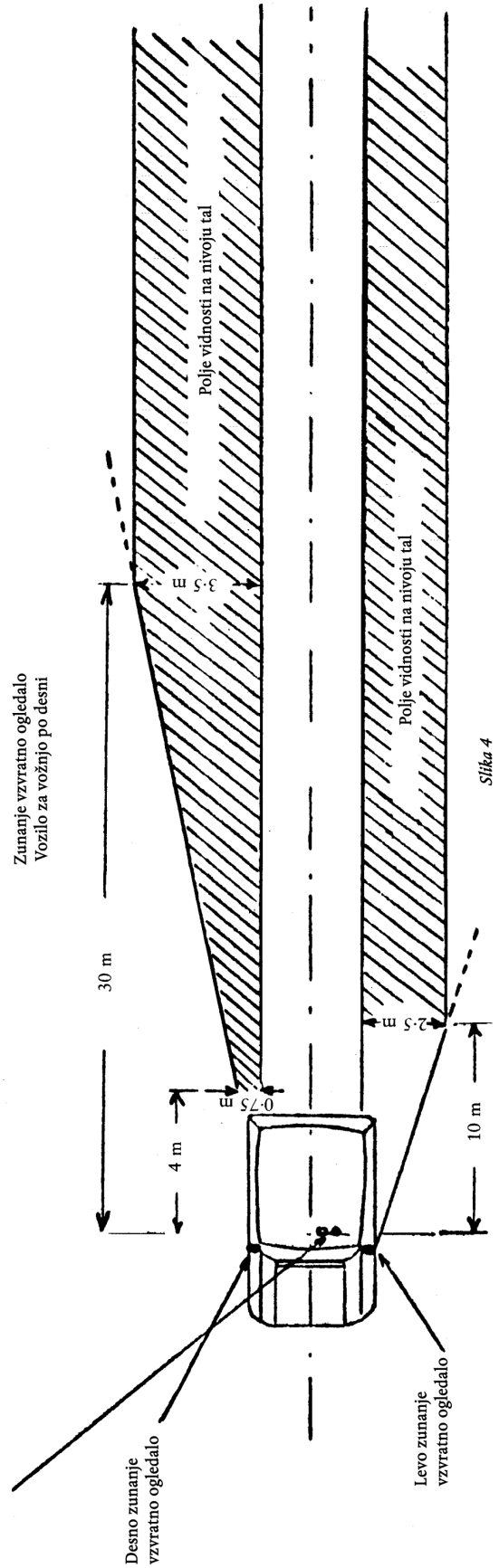
Pri določanju zgoraj opisanih vidnih polj niso upoštevane ovire, ki jih predstavljajo kljuke na vratih, gabaritne svetilke, smerne svetilke, izpostavljeni deli zadnjih odbijačev in druge ovire, ki jih predstavljajo deli karoserije in so podobne tistim, ki jih povzročajo zgoraj omenjeni elementi.

3.4.6 *Preskusni postopek*

Vidno polje se določi tako, da v obeh očesnih točkah namestita močna vira svetlobe in se zatem na navpičnem zaslonu preverja odbito svetlobo**.** V ta namen se lahko uporabijo tudi druge enakovredne metode.



Slika 3



Slika 4

Dodatek 1

POSTOPEK ZA DOLOČANJE POLMERA UKRIVLJENOSTI „r“ ZRCALNE POVRŠINE VZVRATNEGA OGLEDALA

1. MERITVE

1.1 **Oprema**

Uporablja se „sferometer“, prikazan na sliki 1.

1.2 **Merilne točke**

1.2.1 Glavni polmeri ukrivljenosti se merijo v treh točkah, ki se nahajajo čim bližje legam na razdalji 1/3, 1/2 oziroma 2/3 na loku zrcalne površine, ki poteka skozi središče te površine in vzporedno s segmentom b ali pa na loku, ki poteka skozi središče zrcalne površine, ki je na le-to pravokoten, če je ta lok daljši.

1.2.2 Če zaradi mer zrcalne površine ni mogoče opraviti meritev v smereh, kot so opredeljene v točki 1.8 te priloge, lahko tehnične službe, pristojne za opravljanje preskusov, opravijo meritve v omenjeni točki v dveh pravokotnih smereh čim bližje zgoraj predpisanim.

2. IZRAČUN POLMERA UKRIVLJENOSTI „r“

„r“ izražen v mm se izračuna po naslednji formuli:

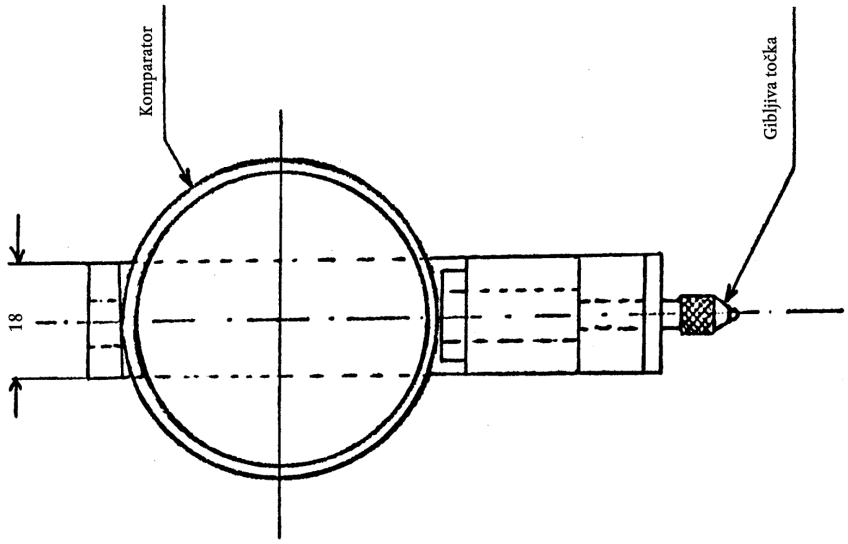
$$r = \frac{r_{p1} + r_{p2} + r_{p3}}{3}$$

kjer je:

r_{p1} = polmer ukrivljenosti prve merilne točke,

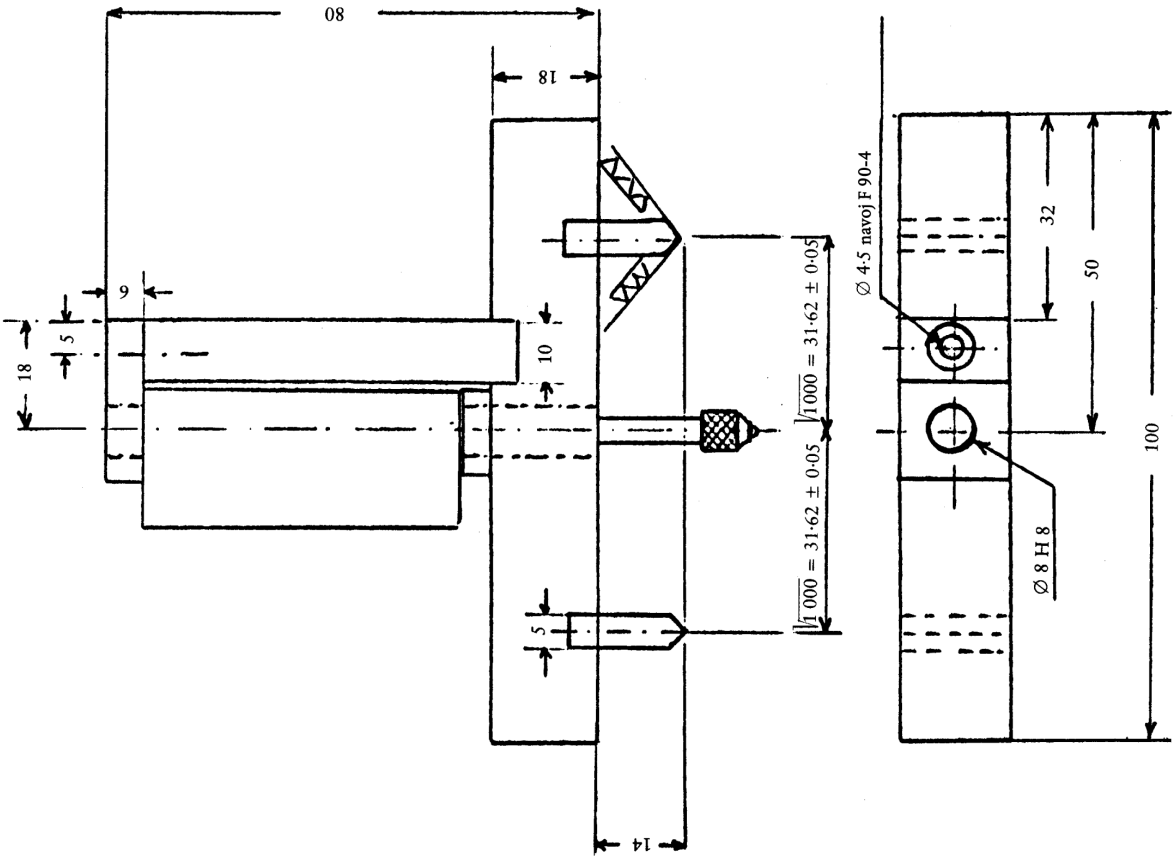
r_{p2} = polmer ukrivljenosti druge merilne točke,

r_{p3} = polmer ukrivljenosti tretje merilne točke.


Komparator
Gibljiva točka
18

[▽]

Slika 1


80
18
9
5
18
10
5
14
√1 000 = 31·62 ± 0·05
√1 000 = 31·62 ± 0·05
Ø 4·5 navoj F 90-4
32
50
100
Ø 8 H 8

Dodatek 2

PRESKUSNI POSTOPEK ZA UGOTAVLJANJE SVETLOBNE ODBOJNOSTI

1. POMEN IZRAZOV

1.1 „Standardizirano svetilo CIE A [14]“: Kolorimetrično svetilo, ki predstavlja črno telo na temperaturi T_{68} = 2855,6 K.

1.2 „Standardiziran izvor svetlobe CIE A [14]“: žarnica z volframovo žarilno nitko v plinski atmosferi, ki deluje pri barvni temperaturi T_{68} = 2855,6 K.

1.3 „CIE 1931 standardni kolorimetrični analizator“ ([1]): Sprejemnik valovanja, katerega kolorimetrične značilnosti ustrezajo trikromatskim spektralnim komponentam $\bar{x}(\lambda)$, $\bar{y}(\lambda)$, $\bar{z}(\lambda)$ (glej tabelo).

1.4 „CIE trikromatske spektralne komponente“ ([1]): Trikromatske komponente v CIE sistemu (XYZ) monokromatskih elementov spektra z enakovredno energijo.

1.5 „Fotopičen pogled“ ([1]): Pogled z normalnim očesom, ko je prilagojeno svetlobnim nivojem vsaj nekoliko candel/m2.

2. NAPRAVA

2.1 **Splošno**

Naprava sestoji iz izvora svetlobe, držala vzorca, sprejemnika s fotoelektrično celico in kazalnega instrumenta (glej sliko 1) ter sredstev za odpravljanje učinkov zunanje svetlobe.

Sprejemnik lahko vsebuje Ulbrichtovo kroglo zaradi lažjih meritev odboja svetlobe neravnih (izbočenih) ogledal (glej sliko 2).

2.2 **Spektralne značilnosti izvora svetlobe in sprejemnika**

Izvor svetlobe sestoji iz standardiziranega CIE A izvora svetlobe in optičnega sistema, ki zagotavlja svetlobni pramen skoraj vzporednih žarkov. Priporočljiva je uporaba stabilizatorja napetosti zaradi zagotavljanja enakomerne napetosti v času delovanja aparata.

Sprejemnik mora vključevati fotoelektrično celico, katere spektralna reakcija je sorazmerna s funkcijo fotopične jakosti svetlobe kolorimetričnega analizatorja CIE (1931) (glej tabelo). Lahko se uporabi tudi vsaka druga kombinacija svetila, filtra in sprejemnika z enakovrednim učinkom in enako fotopično vidnostjo kot pri standardiziranem svetilu CIE A. Če sprejemnik vsebuje Ulbrichtovo kroglo, mora biti notranja površina krogle prekrita z neselektivno belo mat barvo (difuzivno).

2.3 **Geometrijski pogoji**

Kot vpadnega pramena Θ med navpičnico in preskusno površino naj bi bil po možnosti 0,44 ± 0,09 rada (25 ± 5°) in ne sme presegati zgornje dovoljene meje (tj. 0,53 rada oziroma 30°). Os sprejemnika mora s to navpičnico tvoriti kot Θ, ki je enak kotu vpadnega pramena (glej sliko 1). Ko doseže preskusno površino, mora imeti vpadni pramen premer najmanj 19 mm (0,75 in.) Odbiti pramen ne sme biti širši od senzibilne površine fotoelektrične celice, ne sme prekrivati manj kot 50% te površine in mora, če je mogoče, pokrivati enak segment površine kot pramen žarkov, ki je bil uporabljen za kalibracijo aparata.

Če ima sprejemnik Ulbrichtovo kroglo, mora le-ta imeti premer najmanj 127 mm (5 in.). Odprtini v steni krogle za vzorec in vpadni pramen morata biti dovolj veliki za vpadni in odbiti svetlobni pramen. Fotoelektrična celica mora biti nameščena tako, da ne dobi direktne svetlobe bodisi od vpadnega ali od odbitega pramena.

([1]) Pomen izrazov je povzet iz CIE publikacije 50 (45), Mednarodni slovar elektronike, Group 45: Razsvetljava.

2.4 **Električne značilnosti naprave fotoelektrična celica-kazalni instrument**

Učinek fotoelektrične celice, ki se pokaže na kazalnem instrumentu, mora biti linearna funkcija jakosti svetlobe fotosenzitivne površine. Električna in/ali optična sredstva morajo biti nameščena tako, da omogočajo lahko kalibriranje in nastavitev ničelne točke. Ta sredstva ne smejo vplivati na linearnost ali na spektralne značilnosti instrumenta. Točnost naprave sprejemnik-kazalni instrument mora znašati ± 2 % obsega skale oziroma ± 10 % najmanjše merilne vrednosti, odvisno od tega, katera vrednost je manjša.

2.5 **Držalo vzorca**

S to napravo mora biti mogoče vzorec tako namestiti, da se os držala izvora svetlobe in držala sprejemnika sekata na zrcalni površini. Zrcalna površina lahko leži znotraj ali na katerikoli strani vzorca ogledala, odvisno od tega ali gre za ogledalo „prve površine“, ogledalo „druge površine“ ali prizmatično „flip“ ogledalo.

3. POSTOPEK

3.1 **Postopek neposredne kalibracije**

Pri postopku neposredne kalibracije se zrak uporablja kot referenčni etalon. Ta postopek se uporablja pri instrumentih, ki so narejeni tako, da omogočajo kalibracijo cele skale, pri čemer mora biti sprejemnik usmerjen neposredno v osi izvora svetlobe (glej sliko 1).

S tem postopkom je v določenih primerih mogoče, npr. za meritve površin z nizko odbojnostjo, uporabiti srednjo točko kalibracije (med 0 in 100% na skali). V tem primeru je treba v optično pot vstaviti filter nevtralne gostote z znano prepustnostjo, sistem za kalibracijo pa je treba nastaviti tako, da kazalna naprava pokaže odstotek prepustnosti filtra nevtralne gostote. Ta filter je treba odstraniti pred začetkom meritev odbojnosti.

3.2. **Postopek posredne kalibracije**

Postopek posredne kalibracije se uporablja pri instrumentih z geometrijsko nespremenljivimi izvori svetlobe in sprejemniki. Potrebno je uporabiti primerno kalibriran in vzdrževan etalon odbojnosti. Ta referenčni etalon mora biti, če je mogoče, ravno ogledalo, katerega vrednost odbojnosti mora biti čim bližja vrednosti odbojnosti preskusnih vzorcev.

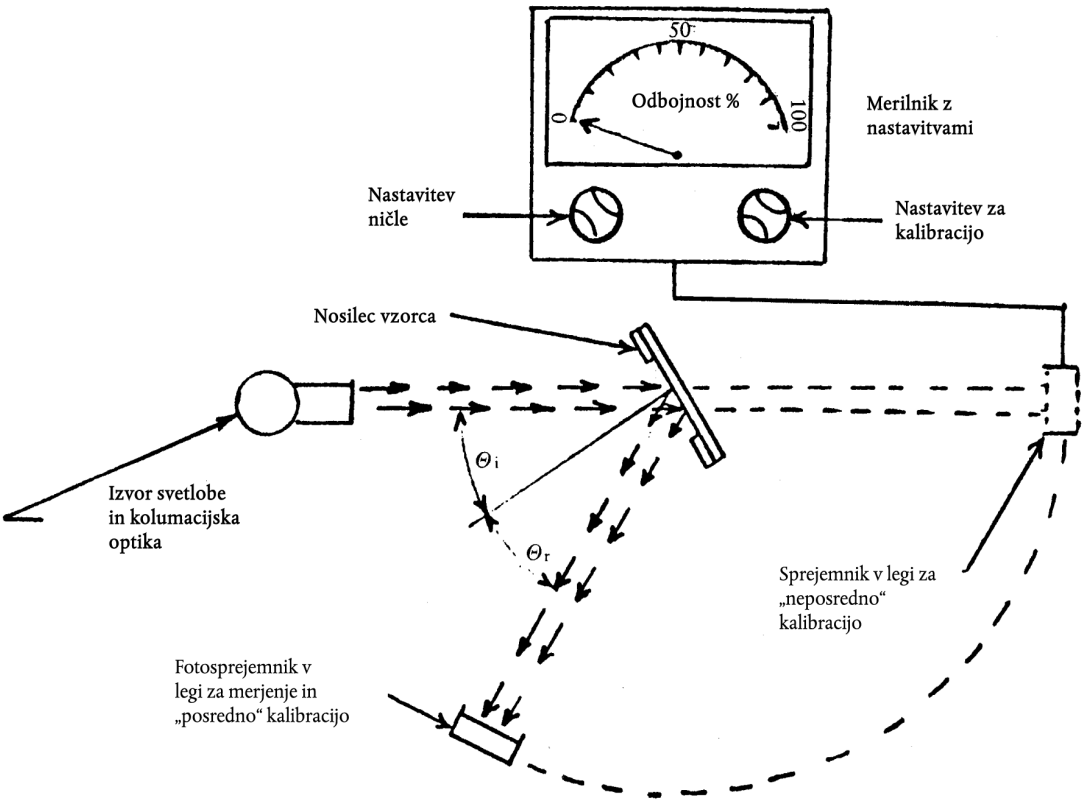
3.3 **Meritve na ravnih ogledalih**

Odbojnost vzorcev ravnih ogledal se lahko meri z instrumenti, ki delujejo na principu neposredne ali posredne kalibracije. Vrednost odbojnosti se odčita neposredno na merilniku.

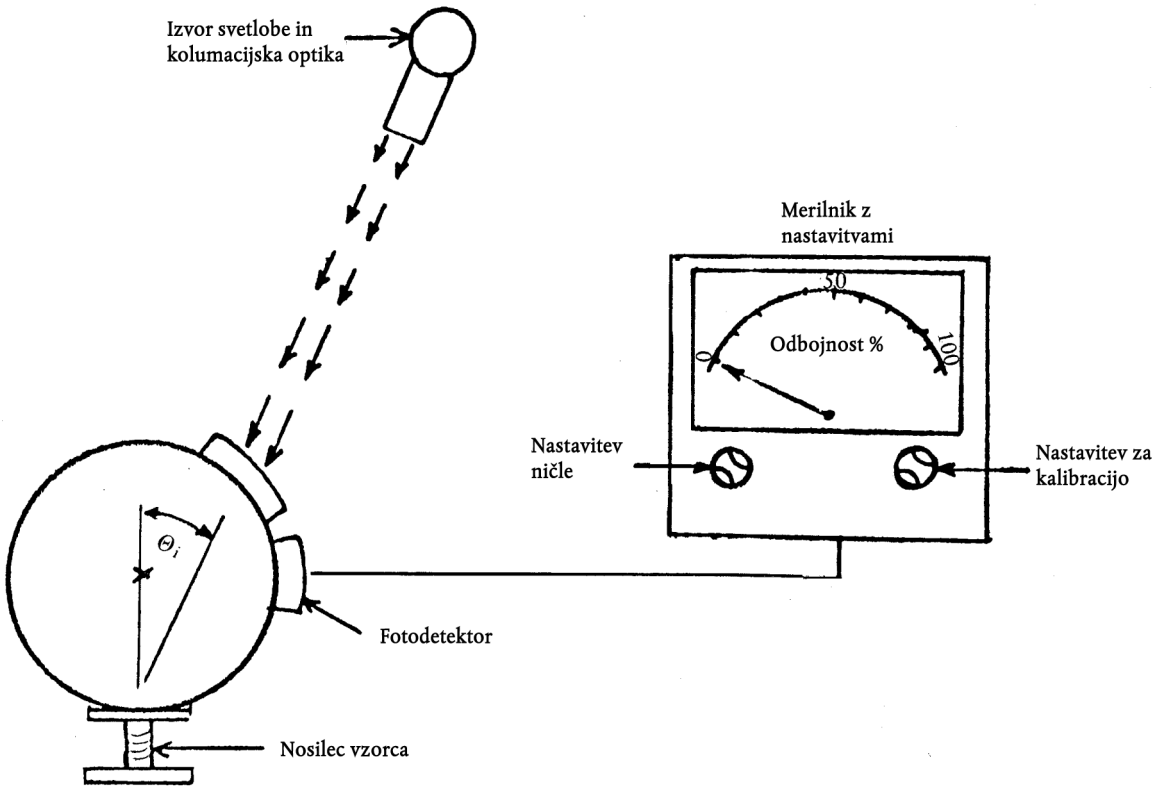
3.4 **Meritve na neravnih (izbočenih) ogledalih**

Za meritve odbojnosti neravnih (izbočenih) ogledal je potrebna uporaba instrumentov, ki imajo v sprejemniku vgrajeno Ulbrichtovo kroglo (glej sliko 2). Če kazalnik instrumenta pri standardnem ogledalu z odbojnostjo E % kaže n_e razdelkov, potem bo pri ogledalu z neznano odbojnostjo n_x razdelkov ustrezalo odbojnosti X % po formuli:

$$X = E \frac{n_x}{n_e}$$



Slika 1. Osnovna shema aparata za merjenje odbojnosti po obeh postopkih kalibracije



Slika 2. Osnovna shema aparata za merjenje odbojnosti z Ulbrichtovo kroglo v sprejemniku

Vrednosti trikromatskih spektralnih komponent kolorimetričnega referenčnega analizatorja CIE 1931 [1]

(Ta tabela je povzeta iz CIE publikacije 50 (45) (1970))

λ nm	$\bar{x}$ (λ)	$\bar{y}$ (λ)	$\bar{z}$ (λ)
380	0,001 4	0,000 0	0,006 5
390	0,004 2	0,000 1	0,020 1
400	0,014 3	0,000 4	0,067 9
410	0,043 5	0,001 2	0,207 4
420	0,134 4	0,004 0	0,645 6
430	0,283 9	0,011 6	1,385 6
440	0,348 3	0,023 0	1,747 1
450	0,336 2	0,038 0	1,772 1
460	0,290 8	0,060 0	1,669 2
470	0,195 4	0,091 0	1,287 6
480	0,095 6	0,139 0	0,813 0
490	0,032 0	0,208 0	0,465 2
500	0,004 9	0,323 0	0,272 0
510	0,009 3	0,503 0	0,158 2
520	0,063 3	0,710 0	0,078 2
530	0,165 5	0,862 0	0,042 2
540	0,290 4	0,954 0	0,020 3
550	0,433 4	0,995 0	0,008 7
560	0,594 5	0,995 0	0,003 9
570	0,762 1	0,952 0	0,002 1
580	0,916 3	0,870 0	0,001 7
590	1,026 3	0,757 0	0,001 1
600	1,062 2	0,631 0	0,000 8
610	1,002 6	0,503 0	0,000 3
620	0,354 4	0,381 0	0,000 2
630	0,642 4	0,265 0	0,000 0
640	0,447 9	0,175 0	0,000 0
650	0,283 5	0,107 0	0,000 0
660	0,164 9	0,061 0	0,000 0
670	0,087 4	0,032 0	0,000 0
680	0,046 8	0,017 0	0,000 0
690	0,022 7	0,008 2	0,000 0
700	0,011 4	0,004 1	0,000 0
710	0,005 8	0,002 1	0,000 0
720	0,002 9	0,001 0	0,000 0
730	0,001 4	0,000 5	0,000 0
740	0,000 7	0,000 2 [1]	0,000 0
750	0,000 3	0,000 1	0,000 0
760	0,000 2	0,000 1	0,000 0
770	0,000 1	0,000 0	0,000 0
780	0,000 0	0,000 0	0,000 0

[1] Leta 1966 spremenjeno s 3 na 2.

[1] Skrajšana tabela. Vrednosti $\bar{y}$ (λ)= V (λ) so zaokrožene na štiri decimalke.

PRILOGA II

VZOREC CERTIFIKATA O EGS-HOMOLOGACIJI SESTAVNEGA DELA ZA VZVRATNO OGLEDALO

Naziv homologacijskega organa

Obvestilo o podelitvi, zavrnitvi, preklicu ali razširitvi EGS-homologacije sestavnega dela za določen tip vzvratnega ogledala

Št. EGS-homologacije .....

1. Znamka ali tovarniško ime .....

.....

2. Razred (I, II, III, Is, Iis, IIIs) [1].....

3. Ime in naslov proizvajalca .....

.....

4. Po potrebi ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca .....

.....

5. Simbol  opredeljen v točki 2.4.1.1 Priloge I: da/ne [1]

6. Oddano v postopek za homologacijo dne .....

7. Preskuševalni laboratorij .....

.....

8. Datum in številka poročila o preskusu .....

9. Datum podelitve/zavrnitve/preklica/razširitve EGS-homologacije [1] .....

.....

10. Kraj .....

11. Datum .....

12. Temu certifikatu o homologaciji so priloženi naslednji dokumenti, ki so označeni z zgoraj navedeno številko homologacije .....

.....

(Opisi, risbe, skice in načrti vzvratnega ogledala)

Te dokumente je treba posredovati pristojnim organom v drugih državah članicah na izrecno zahtevo le-teh.

13. Morebitne opombe, zlasti glede omejitev uporabe in/ali predpisov za vgradnjo .....

.....

.....

(Podpis)

[1] Neustrezno črtati.

PRILOGA III

DODATEK K CERTIFIKATU O EGS-HOMOLOGACIJI ZA VOZILO GLEDE NA VGRADNJO VZVRATNIH OGLEDAL

(Člena 4(2) in 10 Direktive Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil)

Ime homologacijskega organa

EGS-homologacije .....

..... razširitve ([1])

1. Tovarniško ime in znamka vozila .....

.....

2. Tip vozila .....

3. Ime in naslov proizvajalca vozila .....

.....

4. Po potrebi ime in naslov pooblaščenaega zastopnika .....

.....

5. Tovarniško ime oziroma trgovska oznaka vzvratnih ogledal in številka homologacije sestavnega dela .....

.....

6. Razširitev EGS-homologacije vozila na naslednji tip vzvratnega ogledala .....

.....

7. Podatki o točki R vozniškega sedeža .....

.....

8. Največja in najmanjša širina nadgradnje, na podlagi katere je bila podeljena homologacija za vzvratno ogledalo (pri šasijah s kabino skladno s točko 3.2.5 Priloge I)

9. Datum oddaje vozila v postopek za EGS-homologacijo .....

10. Tehnična služba, pristojna za preverjanje skladnosti proizvodnje v postopku EGS-homologacije .....

.....

11. Datum poročila, ki ga je izdala ta služba .....

12. Številka poročila, ki ga je izdala ta služba .....

13. EGS-homologacija glede na vgradnjo vzvratnih ogledal se podeli/zavrne ([1])

14. Razširitev EGS-homologacije glede na vgradnjo vzvratnih ogledal se podeli/zavrne ([2])

15. Kraj .....

16. Datum .....

17. Podpis .....

([1]) Po potrebi navesti ali gre za prvo, drugo, itd. razširitev prvotne EGS-homologacije.
([2]) Neustrezni črtati.

18. Temu certifikatu so priloženi naslednji dokumenti, označeni s številko homologacije, kot je zgoraj navedena:

— risbe, iz katerih je razvidna vgradnja vzvratnih ogledal,

— risbe in načrti, v katerih so podani mesto vgradnje in značilnosti dela nadgradnje, na katerem so vgrajena vzvratna ogledala,

— pogled od spredaj, od zadaj in prostora za potnike, ki kaže lego vgradnje vzvratnih ogledal.

Te dokumente je treba posredovati pristojnim organom ostalih držav članic na njihovo izrecno zahtevo.

PRILOGA IV

POSTOPEK DOLOČANJA TOČKE H IN PREVERJANJE MEDSEBOJNE LEGE TOČK H IN R

Uporabi se ustrezne dele Priloge III Direktive 77/649/EGS.